

AUGUST

FASCICVLVS

EPIGRAMMATVM. 13.

LLV STRISSIMIS,
Q V E M B B

MAGNIFICIS,

REVERENDIS, RELIGIOSIS,

NOBILIBVS AC ERVDITIS

DOMINIS

A. LL. & PHILOSOPHIÆ
NEO-BACCALAVREIS,

PER

P. ANDREAM ELEVENKUTI,

Societate IESU, A. A. LL. & Philosophiaæ
Ductorem, ejusdeinq; Professorem Ordinarium, ac p. t. Seniorem.

IN ALMA AC ARCHI-EPISCOPALI
NIVERSITATE

TYRNAVIENSIS
pienti CREATIS,

pectabiles, Magnifici, Nobiles ac
Ingenui Sacrae Poëseos Auditores
lebita obseruantia ergo dedicârunt Mense Mayo,
die 12. Anno 1663.

LA AVIE, Typis Academicis, imprimebat Malibius,
Venceslaus Schneckenhaus & Ortkenfus

2117

Regi Nyomtatványok, Martin
(304.15.1)

NOMINA DEDICANTIVM.

- 1 ALEXANDER BALASSA, Liber Bar
de Gyarmath.
- 2 STEPHANVS RVTKAI, Nobilis Hunga
rus Convictor. Ponien.
- 3 PETRVS BARTAKOVICS, Nobilis
Hungarus.
- 4 BAVLVS GYVRCSANI, Nobilis Han
garus Convictor. Trenzio.
- 5 JOANNES RAKOLVPSKI, Nobilis Hun
garus Convictor. Szatkerensis
- 6 JOANNES HORVATH, Nobilis Hun
garus. Norcensis
- 7 GEORGIVS JEZERNICZKI, Nobilis
Hungarus. Bahoneensis
- 8 GREGORIVS TAIS, Nobilis Hungarus.
Convictor.
- 9 ANDREAS SIKO, Nobilis Hungarus.
Seminarista. Szatkerensis
- 10 JOANNES JEZERNICZKI, Nob
Hungarus, Convictor. Bahoneensi
- STEPHANVS OSZTARIC S., Nobi
Hungarus. Tyrnav.
- ANDREAS KURTOSI, Nobilis H
garus. Tyrnavi.

3.

Atigati in cursu Stagyrzo tantisper
requiescite, DD. Neo-Baccalaurei.
Moderata durant. Arcum nimia fa
cile rumpit intensio: & hominem con
tinua laborum series frangit. Virtus
vestra medios jam attigit limites; recreata per
quietem ad feliciorem deveniet Philosophiae ter
minum. Non equidem eo inficias, vos indefesso
labori Atlanteos supposuisse humeros, sipe ramen,
& Jupiter fulmen, & Hercules clavam, & Gra
divus arma depositi, operi pepercit, ac paci, quieti
moderate indulxit. Nec ingrata fiet hac requies,
ubi adverteritis, & animo alacriore, quia renovato,
& viribus majoribus, quia restauratis, imposterum
eo studiorum devenisse, quo Princeps solertia di
stirrit. Solem, quem oculis eripere videtur occasus,
in diem alterum accedit clariorum. Sic animum,
quem assiduitas laboris debilitat, transacta recrea
tionis mora restituit alacriorem. Memineritis,
DD. Neo-Baccalaurei, quantum laborum hacte
nus exantlaveritis, dextram brachiumq; inspicite,
& quoties callum eis labor improbus induxeris,

A 2

Regi Nyomtatványok
(304. 1a. 1.)
Mártin

considerare; imò & calamis, tanquam fideliores
operarum testes expendite, & quotname eorum de-
triveritis, ad calculum si potestis revocate. Vb
non injuriā, ad otium quidem, sed jucundē negotio-
sum, hoc est, Socraticum Cleanthicumq; vir-
tutis paululūm concedere debeatis. Ne tamen
ignaris quibusdam in hac quiete seridoziari vide-
mini, fasciculum vobis festivorum Epigram-
matum deferimus: illum interim evolvite.
Quod si tamen expectationi vestra impar hic noster
videt posset labor; memineritis, quia Sapiens uno
minor est love, cui laudando si totum non sufficit
Universum, vobis unicus Parnassus, et si non sa-
gissfaciat, applaudat tamen. Dignamini proinde be-
nigno oculo hoc nostri erga vos studiosissimi affectus
Mnemosynon: & quod tanto muneri vestro
exprimendo non aquè eruditus expressit ca-
lamus, gloriostissimis factis uberibus
explete, & favete.

3 AD

AD D.D.

NEO - BACCALAVREOS.

Sapienti pauca.

P hilosophis breviter conclusa Epigrammata
scribo;
Philosophi paucis dicere multa solent.

Ad Lectorem.

L Ector non mihi *Martialis* esto,
Lector non mihi *Partialis* esto,
Lector nec *Juvenalis* esto: metra
Neutralis legit fac ista Lector.

Noscere seipsum summa Sapientia est.

D um, se nosse, valet solum Sapientia: quando
Noscere se incipiunt Philosophi sapientia
sapere ad Sobrietatem.

Q ui nimium sapiunt, Sapientia deserit illos,
Quandoquidem sapere est, non nimium
sapere.

Sapiens Orbis Sanitas. Sap. 6.

O rbis si male sanus erit, Sapientia sola
Hunc sanare potest, tollere nulla potest.

13

116.

Regi Nyontatwelyk
(304. 15. 11)
L. Martin

Premium Sapientie. Sap. 7.

A Ndare vis pretium? Sapiens non vendit
auro;
Aurum terra foveat major at ille Polo est.
Sapiens imperturbabilis.

J Upiter è celso mittit dum fulmina cœlo,
Nil metuit Sapiens, eminet illa super.
Sapiens Magnes.

UT Magnes ferrum, Sapiens sic attrahit omnes:
Non trahit hic Sapiens? saxeus aut palea es.
Sapiens aut Stultus.

Q uam Sapiens Stultusque gravi discrimine
distant,
Nam Sapiens Lux est; stultus Privatio Lucis.
Sapiens bonus odor.

A mbrosios sapiens divino vertice odores
Spargit: odore capi, non erit ergo Sophi.
Sapiens Sol.

In quod Sol Cœlo est, Sapiens hoc creditur Orbi,
Nempe sibi similis, Sol velut, esse solet.
Sapiens Simulacrum.

Q ui simulacra colit, sacros his fundit Odores,
Sunt simulacra Sophi flexo, quos poplite
dores.
Sapiens gubernator.

N Auclerus puppim solito de more gubernat:
At sapiens hominum vitam ratione gubernat.

Sapta.

Sapientes Benevoli.

In malevolam animam non solet
Intrare Sapientia: Sophus
Est omnis ergo Benevolus.

Sapientem nulla ars efficit.

M Ille focos finxit, totidem simulacra Veteritas,
Philosophum solum fingere nemo potest.
Philosophus hic est.

P hilosopho propriū est monstrari, & dicier: hic est.
Demonstrant siquidem, quæ sua, Philosophi.
Sapiens contentus recti conscientia.

D um conscientiā Sophus
Contentus est recti, sapit.

Abscondita est Sapientia. Job. 21.

C unctorum est oculis Sapientia condita: recte.
Observat etenim tempora loquendi Sophus
Vtilior est Sapientia cum divitijs. Eccl. 7.

Si tibi divitiæ fuerint, Sapientia desit,
Pauperie dives, divitijs miser es.

Sapientia vitam tribuit. Eccl. 7.

Si vitam tribuit cunctis Sapientie rebus,
Philosophus dici vita beata potest.

Clara est Sapientia. Sap. 6.

E st lumen Sophie claro de lumine natum.
Quo quisquis careat lumine, cæcus erit.

Regi Nyomtatványok
(304.19.)

Mártin

8.

Omne aurum in comparatione sapientia arena est.
Sap. 7.

Excedit fulvum Sapientia sacra metallum,
Cista aurum. Sophiam claudere nulla potest.
Neminem diligit Deus, nisi eum, qui cum Sapientia inhabitat. Sap. 7.

Diligit hosce Deus, quotquot Sapientia nutrit,
Dum similis simili jure placere potest.
Sapientia Amicos Dei constituit. Sap. 7.

Divinos quicunque tulit sub sole favores;
Studioſus est Sapientia.

Sapiens, ut fons purus.

Si Sapientia fons. Sapiens Aganippidos unda est,
Sed dubium est, utrum sifat, alatnè sitim?
Sapiens speculum sine macula est. Sap. 7.

In speculum speculando Sophus mutatur a
mœnum.

Quo contemplari se queat ipse Deus.

Melior est Sapientia quam vires. Sap. 6.

Sint licet Herculeæ vires, Sapientia præstat,
Hæc quia sub tristi funere læta viret.
Sapiens dominabitur astris.

Prisca Palæstra canit: *Sapiens dominabitur astris.*
Hæreditas hæc ejus est.

Libellus ad Lectorem.

Nolo Nasones. Hunnos ego nolo Marōnes.
Et mihi Pannonicus nolo Catullus amet.

9.

In Diogenem.

Diogenes vidit manibus potare bubulum,
Abjicit & cyathum, non decet illi Canem.
In Socratem.

Hic solus Sapiens, ut ait Latonia Proles:
Cur se scire nihil dicit, & esse nihil.

In Diogenem.

Quid queris? Mortale genus. Non cernis id
ipsum?
Non. Solus Sapiens verus homo esse potest.

In Bardum.

Mentis inops totus, Sapiens tamen esse lar
boras;
Es sapiens nullus, multus aristothecis.
Grecè Optimum volens.

In Bembum.

Perpetuò terram gyrari posse negabas.
Ast ubi tractatus plurima vina bibis.
Occipitis nutans vertigine proclamasti:
Terram gyrari, quam bene Prussus ait!

De Clavio.

Clavius à clavi sibi traxit nomen & omen,
Abdita nam referat multa Mathematicis.

In Astronomos.

Quid mirum. Astronomos torum describere
cœlum,
Vel Muscam in cœlo cernere quando solent.

A s

De

Regi Nyemata Melnyk (304.19.11) Martin

De Christophoro Colombo.

Hunc Orbem quondam detexit prima Columba;
Orbem tu retegis prime Columbe novum.

In Parcū, aurum & argentum recondentem.

Conſuram meruit ſolem figendo Boruſius;
Et Lunam figens Cefuram, Parce, mereris.

Sapientia inflat.

Quid mihi cum studijs, inflat Sapientia: nolo;
Ne rumpar, studijs jam valedico meis.

In natalem Domini.

Errant Astrologi: non sydera: nemo Planetam
Dixerit hunc Solem; figitur in ſtabulo.

Deipara Corona Ecclesia eſt.

Quam Ecclesia Coronam gerit,
It Sponsa Pneumaticis ſacri,
Deus ipſe Custos hujus eſt.

In Lutherum.

Quintum Evangelion Luther cane: Teuto ſed
illud
Sentit Uⁱ angelion, Mundus Avengilion,
Græc. V^e nuncium. Hebr. volumen iniquitatis.

In Caſidicum.

Dicebas nuper : pacem te poſcimus omnes:
Ergo abſint litis prælia; ſed quid ages?

In Somnolentum.

Proclamas quod ſit ſomnus tibi mortis imago,
Ergo cum dormis Pictor es egregius.

In Senectam.

ESeni veis conſpersa comis longava ſenectus:
Ni fallor fiet vita ſenilis hyems.

De Amente & Amante.

AMENS AMANS, non procul
Ab invicem diſtant: quia
Amens notatur ſep̄e Amans.

Apud Hereticos quo capita, pene tot fides.

Rata fides (Cato ait) quia multi multa loquuntur:

At nunc multa Fides, quia multi multa loquuntur.

In Aldum aliena capillo atentem.

Permagno comptos mercatus es Alde capillos.
Mercari ſolum non potes Alde, caput.

In Lutherum.

Expunxit Fastis Divorum festa Lutherus:
Non Liberalia Liberi Patris tamen.

In fidum fictè amicum.

Fidendo didici multis, non fidere: memet
Quam tibi præstabam perdidit illa fides.

In Calvum.

Calve tuo fugiunt inſontes vertice crines:
Displacet hæc ſtatio, cur ſceleratus homo eſt.

In Capillatum.

Hirſuſe tibi ſunt incompto vertice Silvæ;
Quam multæ reſident frondibus hiſce feræ.

Regi Nyomtatvészeti Múzeum
(304.15.1.)

12.

In Parcum.

Tecupio laudatorem, sed nolo datorem.
Tu laudare soles, nil dare, Parce soles.

De Sancto Martino.

Martine sumis insulam
Dum gratitat anser improbus;
An Archipræsul anser est?

In Vernalm.

Porta silet Vernæ, quamvis pulsata frequenter:
Non Evangelium verificatur ait,

In somnolentum Poetam

Est tibi longa dies semper, sed nox brevis: ð
quām

Ineptus es Poëta!

De celeritate horarum.

Clericus audierat celeri horas currere passu.
Ergo, ag, & laudes hinc sequor ipse celer.

In Philonem.

Carnibns est usus Philo tempestate coorta.
Salsis: plus solitò quod bibiturus erat.

Concio Hebraicè Dara.

Darás. quæ nobis Vespa est, ea Concio Hebræis;
Concio nain multos pupgit acuta reos.

In rudem Poëtam.

Producis persæpè diem; mihi crede potens es;
Hoc magnitantur bis potuere Duces.

In

13.

In Lutherum.

Post Evan-gelium bibitur, grassatur & estur,
Nempe Evan-genium Saxo Propheta docet.
Saxonēs Evans hinc ducunt orgia circum.
Hoc Evan-gelium talia sacra decent.

De Sancto Paulo.

Tellure facta lactea,
Dum Paule cæsus es via:
Cadente nempe lactea,
Te sole diffuit via.

In Invitantem & excludentem Hospites.

Cepisti Leporem, dixi, tractabis Amicum:
Nil præstas, Hospes! quām lepus iste fugax.

De Nivibus in festo S. Xavery.

Nitorem indutus Xavier nive candicat: ergo
Omne tulit pannum, nesciuit alba nigro.

Adhuc semel.

Verum erat: hic niger est hunc tu Romane caveto:
At nunc: albus hic est hunc ne niger Inde ca-
veto.

De Corona Hungaria.

Facta Polone tibi, Stephano sed mittitur illa,
Te populus Regem fecerat, hunc Superi.

De hasta S. Longini.

Questio facta mihi, hastarum longissima quæ sit?
Quæ summi pectus pertigit usq; Dei.

Spon.

Regi Nyomtatványok, Martin

(304. Nyomtatványok, Martin)

14.

Sponsa S. Alexij.

Dixerat, Augustum qui quondam ardebat
Alexin:

Invenies alium si te hic fastidit Alexis.

Non alium inveniam si me hic fastidit Alexis.

De vulneribus S. Francisci Seraphici.

Francisce quando vulnera

Depingit in te Sideris

Pictor, tabella factus es.

De Sancto Joanne Evangelista.

Pectore cur Christi recubas divine Joannes,
Gratia non alium novit habere simum,

In procrastinam vita emendationem.

Ver tibi, qui vita melioris protrahis horas:
Non mea venit ait, nec venit hora, fugit.

Ad Amicum.

Vt longa valeas semper florescere vita,
Vita Mæonio pœcia referta mero.

De Sanctis Petro & Paulo.

Non voluit Patus sine Petro cedere vita,
Clavigerum ut secum posset habere Poli.

De Sancto Ignatio.

Atlantis Lojola parat tolerare labores,
Sustinet ille Polos, sustinet iste solum.

De Eodem.

Hic terram, ille Polos, æquali Marte gubernant,
Sed terram verus, factus at ille Polos.

In.

8

15.

In promissa negantem.

Si dicas proprium esse viris promittere multa;
At non est proprium multa negare viris.

De Errare & Arare.

Errare discrimine levi

Et Arare distant: qui prius

Errare docuit, docuit is

Arare mortales solum.

In Gulofum Lentulum.

Consumpsisse tuos sentis te, Lentule, pullos,
Forsitan & nostros vis sepelire, tace.

In Crudelem Dominum.

Im pressum servus custodit fronte foramen,
Anne fuit Dominus Servus, an hic Dominus.

In Bibulum.

Plurima vis, madeant dulci tibi pœcia falerno;
Ut tibi sic madeant plurima, pauca bibe.

In Drusum.

Maximus esse tibi Cunctorum, Druse, videris;
Aut bonus, aut vilis Maximus esse solet.

Ad Sodalem de Paulino.

Hæredem Priscus Paulinum sponte reliquit;
Claro Pastori nonne reliquit oves?

In Marcum.

Expetis ut priscos faciam tibi Marce cachinos,
Non faciam, Stultum sit satis esse semel.

De

Regi Nyomtatványok, Martin

(304.15.1.)

16.

De Sancto Petro.

AD Astra demonstrat pedes
Dum nuper à Christo Petrus
Lotos; sabire singula
Tunc munda Cœlos edocet.

In Turnum.

VApulat assiduo servus mi Turne flagello,
Nec sequitur Dominum, quid facit ille? ge-
mit.

Christi Nati imbecillitas.

SOles, at Ecclipsis turbat tua lumina: Mater
Hanc facit Ecclipsis Cynthia Virgo tibi.

In Priscum submersum.

NOn miror Lympham nuper, mi Prisce, bibisti,
Sed miror quod te Lympha coorta bibit.

In Lupinum.

MAgnoscè sanus gestatur, Amice, Lupianus,
Hunc si tu insanum credis, Amice, sapis.

Quodcunq; dixerit vobis, facite.

PLena inero, cupitis bibuli cellaria? Christus
Quodcunq; vobis dixerit facite, & erunt.

Deipara aura lenus est.

EN aura leni flamine
Perflat, Poëta si cupis
Deambulare suaviter,
Ad hanc deambula, bona
Fiet deambulatio.

Ara-

9

17.

Aratio Italorum & Hungarorum.

QUando Latinus arat, solers metit Hungarus;
hiac est

Quod plus frumenti colligat hic ab agris.

De Vite.

AVita est vitis, sed Lethum fecimus ipsis;
Nunc etenim scelerum plus habet illa mero.
Cur pallet aurum?

REs mira, insolitis tegitur palloribus aurum,
An quia Prædor rapax infidiator adest?

In ingeniosum, sed gulosum.

INgeniosus homo es, quin & miracula patras,
Sæpe tuum ingenium vettitur in genium.

In Amedum Potatorem.

TRes quando Cyachos ad fundum exhausta
medusa.

Est sensibus suis datus.

De duobus Testamentis.

Duplicibus mulier fortis vestivit alumnos,
Frigus erat: Christus simplice nunc; calor est.

In natalem Domini.

AMulet in Domini quis posthac lumine cœcis
Si Domini jam lux ambulet in tenebris.

Deipara Consolatrix afflitorum.

Dum monstro Sacra Virginis
Delictum, & illa protinus

B

Dile-

Regi Nyemtatra Nyok, Martin
(304.19.1.)

20.

De Christo & Sancto Petro.

Petrus ait Christum natum de Numine Nume.
Christus ait Petro, tu Petre Petra mea es.
Quem præstat Christo, Christus quoq; præstat honorem
norem

Non tamen ille suum præstat, at iste suum.

In Fidicinem.

Ludere non potuit Fidicen privatus equelle,
Quid faciat quærerit? præstet asellus opem.

In Tempus.

Bella ait, unus eruat spero cras tempora fiant
Si mala, non dicam: sit bona. A nice, dies.

In verbum Propino.

Syllaba communis cur sit tibi prima propino?
Nil commune magis voce: propino tibi.

In Paulum.

Qværeas avidè via quæ rectissima Paule:
Recta via esse solet, quæ brevis esse solet.

De Sancto Bernardo.

Coelum à celando venit Bernarde? quod illo
Celatur cellis credo manere solet.

In Petrum.

Doctus & indoctus, probus improbus unus
haberis,
Quam benè convenient hæc tibi, Petre, vide.

Deipara via ad salutem est.

Qvicunque retines hanc viam
Non in tenebris ambulas.

In-

21.

In impurum Sodalem.

Qvam tibi dono facem media tu luce capesse,
Hoc quæreris quid agam? nox tua nocte vacet.

In fictam amicitiam.

Hostem nemo putat fidum quem credit Amicium;
O utinam nunquam falleret illa fides!

In pigrum Vernam.

Dormitando premi se credit Verna labore:
Insomnes noctes dicit; an ille sapit?

In Tantalum.

Vnde fugit, quando vis labra rigare fluentis?
Hanc ne tibi causat Tantale lingua sitim?

In Thraces.

Dum moritur gaudet Thrax, flet dum nascitur
infans;
Sic Lucina necat, Parca cruenta parit.

In silentium.

Vt teneat secreta, ferat tua lingua capistrum,
Sæpe nocet charis pandere verbafuis.

In infelicem.

Sempre felices hominesq; Diisque sequuntur,
Te nemo, felix sis nisi, solus eris.

De Fa-villa.

Exurit scenum Romana favilla; sed Hunni
Congregat, hinc isti villa referta magis.

B 3

De

Regi Nyomtatvashelyek, Martin
(304.15.1.)

22.

De Italico Santo.

HVNNUS aratorem vocat, quem Thuscia Sanctū;
Quām multos Sanctos Patria nostra tulit!

In Natalem Domini.

IAM nec erunt noctes, nec cœcæ noctibus um-
bræ,

Cūm soleat media nocte venire dies,

Deipara auxiliatrix Poetarum.

POëta siam nobilis

Hæc Virgo vena si fluat

In carminis formam mei.

In vinum Hungaricum.

TOTA Europa merum, de *vinum* nomine signat,
Hunni aliter soli; cur? speciale bibunt.

Vinum acutus ingenium.

DVRIUS ingenio nihil est, acutus tamen illud
Vinum: fert ergo vinea nostra cotes.

Adhuc semel.

SI vinum exacuit mentes, tibi suadeo, semper
Doctior ut fias, de meliore bibas.

In indoctum Poetam.

MENTIS hebes Strobilo, Cyathos exsiccat & in-
quit:

Noctes atque dies ingenium exacuo.

Aurum corrumptit Judices.

IUStificat multos aurum; quos mens rea damnat:
Qui sicut ergo aurum, justitiam ille sicut:

In...

23.

*In Marcum Crassum auro Parthico
inhiantem.*

SIauri est sacra famæ, hoc benè Crasse famæ.

In Avarum Gaurum.

PLurima quando negas, timeo quod quæro ne-
gabis.

Dicito, concedo, non, nego, Gaure semel.

In Calvum.

TONFOR adest, jam Calve tuos depone capillos;
Calvo crinito turpius anne fuit?

In Invidum.

TV nullum redamas, à nobis poscis amari,
Non faciam, quia te nemo amat, ergo vale.

In Convivatorem.

DIVES, hoc mirum, cùm tot convivia tractes;
Forsitan apud reliquos, factua pauper eris.

In Philomusum.

VT fugiat doctos, fugit hic Philomusius omnes,
Cui stupidus nemo est, doctus ei quis erit?

In multa donantem Avenum:

RES mira est, cunctis quod mittas præmia do-
ctis:

Sed puto quod nullus mittat, Avene, tibi.

Christus Sol natus est.

ALTER in occasum solem fert, alter in ortum
Motus: at in terras tertius iste tulit.

B 4

SH-

Regi Nyomtatvészeti Múzeum
(304.15.1.)
Lugok - Martin

Suspiria ad Deiparam.

Multi Creaturas habent.
Quas Marte condunt proprias
O liceat esse metuam!

In Barmum.

Quod nolim quereris te dicere, Barme, virilem,
Quod petishoc non es, non petis hocce
quod es.

In liberalem divitibus.

Libros divitibus donas, & munera mittis;
Nil das egenis, piscibus prædam jacis.

In Avitum.

Miraris mensæ cur non accumbat Avitus,
Cessa, cum totâ prandeat illé die.

Lutherus Sacra Catholica abrogat.

Res olim Sacras missas facis impie Luther:
Debes, qui *Missas* tot facis esse sacer.

Lutherum sola fides justificat.

Qvando fide solâ tentâsi scandere Cœlum;
Debuit esse fides longa Luthere tua!

In Calvinum lilio notatum.

Candida habet Sancti, sed tu nigra lilia: cur hoc?
Num Calvine Poli Sanctus es alterius?

In volentem fieri divitem.

Ex tumulo nudus prodis, tumulumq; revises.
Nudus, fortunis ergo quid addis opes.

Jn.

In Camillum.

SCenam, vel lusum vitam putat esse Camillus.
Et tamen haud didicit ludere; cœcus erat.

In Cræsum.

DIvitias cumulas, & perdis temporis annos.
Cræse putas anno te cumulare? nego.

In Dominum.

CLamas qnod famulus proprie te læserit æde;
A se ipso tantum læditur omnis homo.

In Natalem Domini.

COecum nemo potest, nec luscum dicere Mun-
dum.

Vna nocte duos cœpit habere oculos.

In Locupletem.

Si video gazas, locuples; sed pauper es idem:
Si montem: ecce alijs, non tibi quæris opes.

In Abolum.

DVm celebras epulas, dū celsas, condis & ædes,
Pauperiem rectâ quæris, Abolle, viâ.

In Claudum.

QVi pede claudus erat nuper, mage claudicat
ipse
Mente: foris monstrat qualiter intus habet.

In Pigrum Labinum.

QVid quereris pigrum frustra stimulare Labi-
num?
Nec Phœbus noctem luce beare potest.

B 5

Ig.

Regi Nyomtatványok
(304.15.1.)

Martin

26.

In pigrum Cursorem Candidum.

DVm comedis celer es, dum curris languidus.
ipse,

Præbyterum credo Candide servus eras.

In Obesum Fotinum.

Non uterū, ast utrem ventroso corpore portat;
Hoc sepelit multos utrē Fotinus opes.

De materia Rhetoris.

MAtries corium est sutoris. Rhetoris ergo?
Vates. Si Rhetor Sutor, at ille cutis.

In Drusum.

Sæpius invitā, sed nolo, Druse, venire,
Jungar enim malo, dum tibi, Druse, malo.

De Ansere Sancti Martini.

Anser in obscuro latitante prodit in antro
Martinum. Custos quām malus anser erat!

Locus Sapientiae.

VNa dedit cerebro Sophiam, pars altera cordi,
Partem aliam verò nec ratio ulla tenet.

In Avarum.

Pretiosa quæq; obsonia

Portat suis asellus,

Nurritur attamen rubo

Spinaq; duriore.

De Coronis novorum Sponorum.

Consuevēre novi Sponsi gestare corollas.
Ha&tenus his siquidem Cypria vi&ta fuit.

De

14

27.

' De sibi simili.

Dic, qnid Plebs semper, Rex raro, sed Deus un-

quam

Orbe videre queunt? nempe sibi similem?

Qui Consiliarij optimi?

Consilijs, vultis, merito quis primus habendus?

Cui vita functo jure silere placet.

Quæ anima Conviviorum est.

Quarebas auimam tua quam convivia poscant.

Sunt pœcla Liberi Patris.

Cur nummus rotundus?

Quid mirum nummus quod sit de more ro-

tundus.

Est vagus, & nullo limite stare potest.

Cur longi raro docti?

In longo raro residet Sapientia quare?

Raro supremis ædibus hospes adest.

Cur animus nunquam quiescit?

Hinc animus nunquam mortali sede quiescit.

Quod donec misero est corpore fine caret.

In quibus maximè elucet hominis ingenium?

Ingenium mortale oculis, loculisq; probatur.

Et pœlis, tribus his sapientius una probat.

Quid facit perspicaces oculos?

Perspicuis quisquis gaudere peroptat ocellis,

Exacuit visus: invidia, hanc habeat.

In

Regi Nyomtatvathelyiok, Martin
(304.19.1.)

Martin

28,

In acutum sed immorigerum Poëtam.

MOribus insulsus, sale semper acumina condis,
Quæ citò rubigo corripit ac hebetat.
Moribus ergò salem priùs adde Poëta, deinde
Quò benè conserves, furfurem acuminibus.

De voce Deiparae: Fiat.

Natus ait. fiat; Mundus fit protinus iste:
Mater ait. fiat; deserit astra Deus.
Olim quām potuit multum vox unica! quidnam?
Quod possint hodiè plurima verba nihil.

De Lapidibus Sancti Stephani.

NE Stephani lapis imbre caput; corpusque co-
ronet,

Hæc sine tot lapidum luce corona micat

Adhuc semel.

Quantò Threijcio Stephanus felicior Orphéo
Est! licet hic ad se non nisi saxa trahat.

Ad Christum in tenebris natum.

Edimur in lucem, qui vivere cepimus: at tu
Editus in lucem non es, es in tenebris.

Deus semel locutus.

Qvando Deo non est Verbum nisi Filius unum,
Ne mirare loqui non nisi posse semel.

Filius Dei unus ab aeterno.

Solis ab aeterno natus Patre. Christe, fuisti;
Nec possunt alij: quis tibi frater erit?

Chri-

29:

Christus speculum est.

Christe refers Patrem, speculum Patris inde vo-
caris,

O si sit speculum cor tibi, Christe meum!

Adhuc semel.

Sum speculum, speculatur ait, se rarus at in me;
Pulcher amet, turpis me sibi nullus amet.

Angeli Ave.

Preacher Ave, Legatus Ave, de prome salutem,
Me recreans à vœ, Nuncie dicis Ave.

Deipara Ancilla Domini.

Sis Ancilla licet; post hac ego regia proles
Nolo, sed Ancillæ filius esse volo.

De Christo nato in Bethlehem.

Vt cibus Aligerūm Saxoso natus in antro est.
Ad potum socius nascitur inde latex.

Christus speculum.

Asopus' nunquam speculo fit pulcher Adonis;
Sed tamen hoc speculū, turpia pulchra facit.

Deipara Ancilla Domini.

Ancillam tu te, Dominam te, quisque fatetur,
Tene, vel hunc verum dicere, Virgo putem,
Fallitur hic nemo, tu verum dicis & ille;
Sis Ancilla Deo, sed mihi sis Domina.

Rhetor & Poëta.

Libera sint Marco, sint verba ligata Maroni.
Liberior Marco sed Maro falsa canit.

In

Regi, 24 Martij 1703
(304. 15. 11.)
G. M. Maroni

In Poëtam jejunantem.

Nec carnem, neque tu carmen, jejunè Poëta
Gustas: tu Vates es bene Catholicus.

In laudatorem Marcum.

MElaudas, ut collaudem, Marce sapi� tu:
Quæris, idem quare non facio? sapio.

In Furiosum Remigianum.

TRestantum Furias prisci dixerunt Poëta,
Non norant genium Remigiane tuum.

De Christo à mortuis redivivo.

Sol meus ante duos est mersus in æquore Soles
Post meus ille duos Sol surgit ab æquore soles.
Adhuc semel.

Consurgens Aurora solet præcedere Phœbum.
Auroram Phœbus sed meus iste præxit.

Adhuc semel.

Mors moreris quando mage vivere crederis
at tu

*Christe reviviscis, credere quando mori.**Laus militiae ad S. Martinum.*

EQuabo, Martine, meis tua secula lustris,
Hæc ætas tantæ præmia laudis habet.
Floret adhuc nostro pietas hæc tempore: Miles
Pauperibus vestem scindere sæpe solet.

In Juvenem factum canum.

Es Iuvenis; & canos geris;
Malum est, dat ætas dum nives.

*Signum**Signum populirectè valentis.*

IAm signum Populi rectè non quare valentis:
Sed quæras Medicum, qualiter ille valet?

In verba: Præbyter orat. Populus arat.

Pro populo Oremus dum dicit Mystra per aras,
Pro Mystra in campo Mopsus Aremus ait:
Orat hic, alter Arat: contrà horridus ore Gradivus.
Et Mystra, & populi parta Voremus ait.

In Lutherum.

Qvando tibi posita est Luthe re cuculla, culullis
Indulges: luter, factus es, an ter umer?

AUSTRIACUS anagram. Justa curas.

HOs pietas virtusque fovet, quos Austria nutrit.
Quid mirum curant justa docet pietas.

De tabella S. Ignatij ab igne illæsa.

Ignis & Ignati socio estis fœdere juncti,
Hinc nequit exurens Ignis ab igne pati.

Qui habent aures in pedibus?

ELatum spectare cupis? subsiste parumper.
Aures in pedibus quando superbus habet.

In artes liberales.

Hoc præstant artes, quod Sol & Luna videnti;
Quicunque ergo cares artibus, hisce cares.

De Cruce.

CruX Orbis est miraculum: pars illius
Est nempè par toti suo.

De

Regi Nyontachaylo, Martin

304.19.11

De Udone Scholastico vino, & somno dedito.
Philosophos capit i subdit, scribitque Parentis:
Supra Philosophos esse suum ingenium.
Manè hederas subit ille fori, mox ebrius addit:
Imminet & capiti laurus amica meo,
Græcor enim belle: sic vanus transigit annum:
Atque repit Bacchilarens Vdo Patri.

In Christum.

Transacto Christus comedebat Paschate piscē.
Nam ante dies Paschæ carnibus usus erat.
Ad Iudeos de Christo crucifixo.
Thalu suspensum, vocata gens perfida Christum.
Per quem nos salvi gens benedicta sumus.
Verte elementa, suo Thalui nos sanguine lavit,
In cruce dum nostros ab luit ille dolos!
De Paschate infestum Annunciationis hoc
anno cadente.

Virginis in thalamos hodiè descendit ab astris;
A tumulis hodie Christus & hoste reddit.
Triginta tres sunt anni lux unica Christo:
Quid mirum; cùm sint mille etiam una dies,
De Alano Ecclesiastica bona possidente.
Dum numerat redditus: fulvum dum ponderat
aurum
Quæsitus ecquid solus, ac clausus patret?
Solis ego corpus dimetior; inquit Alanus;
Ecclesiasticumq; computum tero.

De

De Petro divite, sed hæretico.
Somniat, & loquitur dives tantum *Petrus aurum:*
Chrysologus rotus, sed tamen absque fide est.
In Imberbem.
Rara placent cunctis, rororum suâ voluptas,
Rara tibi barba est, non placet illa tamen;
De Ideletta Buraa, & Catharina Boreaa.
Buraam Calvine tibi, Luthere Boream!
Iungis, quem parient hæ Furia Boream!
In brevem & longam vitam divitis & pauperis.
Longa licet, tibi sit, brevior sed vita putatur,
At miseris longa est, sit licet illa brevis.
In Beneficium.

Svavior est semper data gratia, tristior autem
Hæc fugit: ut fiat gratia grata, dato.
In Pedium & Inum.

Abjecit Pedius sua fulva metalla, sed Inus
Sustulit: hic funem reiicit, ille rapit.
In Marcum Zelosum.

Hæreticos te posse refers convertere cunctos:
Hec non fit verbis Marce, sed ingenio.
Quin potius verbis istud constare videtur.
Andiu siquidem crescit adotta fides.

Ad Lectorem.

Me scripsisse nihil libro hoc speciale Prophetas,
Fiet tale, legas singula sub specie.

*C**AP-*

Regi
 Ryomata
 (304.15.11)
 N. M. Jok, Martin

34.
APPLAVSVS
D. D.

NEO-BACCALAUREIS.
de transfacta parte Philosophiae.

Non si decorum velleris aurei
Fortuna quondam pascit Jasona,
Decepta nec somno draconis
Colchiaci pretiosa merces
Solatur antri; non Acheloium
Capri, gelata compede Nerei
Littus diuturnos Ulyssis
Hospitio recreat labores;
Ut auspicatis vecla Favonius
Primos triennis carpore limites
Pouci Minervalis citatus
Gestit Aristotelis phaselus.
Et vos amica sidera lampade
Aristis ignes velificantum;
Et vos salutares Favoni
Et faciles Aquilonis auro,
Spirante portunnis flastis ab Eolo,
Istanta coepit gaudia naufragus,
Leitho propinquum quem misertas
Et medio fluitare ponio
Delphin canorem salvat Arionas,

Quid

35.

Quid se rubenti Creta corallio
Ostentat, & sacra triumphans
Oceano Panopca Delon.
Et qua Smaragdus fulgurat India
Nolo coruscans mercibus insula
Nativa questorem profanum
Rura, Semiramisq; Pindi
Uernantis oras linque re consular:
Nolo superba grandine gemmos
Imbris adorem, nolo nigri
Aurifluis orientis amnes,
Nec aureorum secula Casarum;
Et quis Pyropos querat in Indya
Nascente vicinis abunde
Cis patrias adamante rupes?
Io sodales! in sapientie
Tranata sacra mercibus insulam,
Aspirat ether, & sereni
Crispas aquas levis aura pontis.

Regi Nyontatwinyok, Martin
(304.15.1)